

Retten i Sønderborg

DOM

afsagt den 19. februar 2018

Rettens nr. K01-5947/2017

Politiets nr. 3300-84143-00015-17

Anklagemyndigheden

mod

T

...,

T2

... og

T3

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. november 2017.

T, T2 og T3 er tiltalt for i forening med O overtrædelse af

udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1,

ved den 13. juli 2017 ca. kl. 20.00 ved grænseovergangen mellem den dansk/tyske grænse ved Sønderløgumladevej i Sød i forening og forsætligt at have bistået U med ulovligt at indrejse i Danmark, idet de havde U med som passager i bilen, hvor T2 var fører og T3, T og O var medpassagerer.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 og § 24, nr. 2 med indrejseforbud fastsat i medfør af § 32, stk. 3.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T, har forklaret, at hun var med i bilen den 13. juli 2017. De hentede U i Tyskland. Hun havde forinden talt med U, som havde sagt, at hun havde det dårligt psykisk, og at hun var helt ødelagt. Hun havde brug for at få luft. U havde opholdstilladelse i Tyskland. Hun vidste, at U havde forsøgt at begå selvmord. Hun sagde derfor til U, at de kom og hentede hende. O, der var med i bilen, er Us onkel. De tiltalte og O kørte sammen fra Danmark. De spurgte ikke U, om hun havde papirer, så hun kunne rejse ind i Danmark. De gjorde ikke noget for at undersøge, om hun måtte rejse ind i Danmark. De havde taget T2s søsters papirer med i bilen. De lå altid i bilen, hvis de nu skulle til lægen. I Tyskland var de på Burger King, og der forklarede hun U om sygesikringsbeviset tilhørende S. Hun forklarede, at med det kort kunne man blive behandlet gratis. Det kunne de alle sammen med det kort. U spurgte ind til kortet. U tog kortet, men det vidste de ikke. Da U så, at der var politi ved grænsen, blev hun

rigtig bange og sagde, at hun ikke havde de rigtige papirer til at komme ind i Danmark, og hun mente, at politiet ville slå hende og sætte hende i fængsel. Hun (T) sagde derfor til T2, at han ikke skulle sige sandheden til politiet, fordi politiet måske ville slå U. De skulle dække over U, så ville politiet måske lade være med at slå hende. T2 skulle sige til politiet, at U var hans søster. Det gjorde T2 så - det var bedre, end at U blev slået. T kunne ikke forklare, hvorfor hun var bange for, at dansk polititi skulle slå U. De havde hentet U i Bonn. T kunne ikke forklare, hvorfor de kørte over grænsen ved Sæd. Det var meningen, at U skulle være i Danmark i et par dage.

T2 har forklaret, at han var fører af bilen. De hentede U i Bonn. Han kendte ikke U eller O. Det var meningen, at han og T skulle på en hyggetur til Tyskland. T3 ville gerne se Tyskland. Hun havde ferie, så hun tog med. Foreholdt afhøringsrapport, bilag 1.6, side 2, 2, 3 og 5. afsnit, hvor følgende fremgår:

"Afhørte forklarede, at hans forlovede spurgte afhørte om han ville hjælpe med at hente hendes veninde i Tyskland til Danmark.

De aftalte, at de ville prøve at få hende til Danmark med insmugledes tyske opholdstilladelse. "

"Adspurgt oplyste afhørte, at han havde planlagt hjemme fra at tage hans lillesøsters sygesikringsbevis og opholdstilladelse med, som de kune brug, hvis de blev stoppet ved grænsen."

forklarede han, dette har han ikke sagt.

To meter før de blev standset ved grænsen, sagde T til ham - "tag din søsters gule sygesikringsbevis og vis det til politiet og sig, at hun er din søster. Han viste ikke, hvad han skulle gøre. Politiet ville se pas og papirer. U viste sygesikringsbeviset. Han troede, at U kunne rejse lovligt ind i Danmark. De var kørt hjemmefra ved midnatstid. Det var først meningen, at de skulle til Hamborg. Da de nåede til Hamborg ombestemte de sig, fordi T kastede op, fordi hun var gravid, og ikke kunne tåle at køre så langt. De kørte derfor forbi Hamborg og kørte til Bonn i stedet. På tilbagevejen kørte de gennem Flensborg, hvor de gik lidt rundt. Nogle slægtninge havde sagt til ham, at grænseovergangen ved Sæd var nærmest Skjern. Han undersøgte ikke, om U kunne rejse lovligt ind i Danmark. Det var første gang, at han var i udlandet. Hans slægtninge har hentet brød i Kiel, der var derfor, de foreslog grænseovergangen ved Sæd.

T3 har forklaret, at hun var med i bilen. Hun ved ikke, hvorfor hun blev hentet. Hun vidste bare, at de skulle til Tyskland. Foreholdt afhøringsrapport af 13. juli 2017, bilag 1.7, side 2, 3 afsnit, hvor følgende fremgår:

"De havde planlagt, at de skulle tage afhørtes søsters papirer med, så de muligvis kunne få indsmuglede ind i Danmark med disse papirer."

forklarede hun, at de sagde dette, da de så politiet. På det tidspunkt var U i besiddelse af det gule sygesikringsbevis, og hun sagde da, at hun ikke havde papirer til at rejse ind i Danmark. Det er rigtigt, at hun har sagt til politiet, at de havde planlagt og havde taget søsterens sygesikringsbevis med, men det var først i bilen, at de blev enige om det. Da de kom nær politiet, fik hun at vide, at U ikke kunne rejse lovligt ind i Danmark. Det var før, de kørte over grænsen. Hun ved ikke, hvorfor O, der er Us onkel, skulle med på turen. Han var med, da de kørte fra Danmark til Tyskland.

U har den 14. juli 2017 afgivet følgende indenretlige forklaring som vidne:

"...

U forklarede som vidne, at det er korrekt, at hun var med i den bil, der blev stoppet på grænsen i går aftes. De var i alt 5 personer i bilen. De var kommet fra Tyskland og var på vej til Danmark. De 4 andre var T, T2, T3 og O. Hun kender de 4 andre. T er hendes veninde. De andre er Ts venner og bekendte. Ts venindes mor var med. Hun har mødt de andre før i går. Det er korrekt, at hun har søgt asyl i Tyskland, hvor hun nu har fået opholdstilladelse. Hun bor i Tyskland. Hun var blevet kontaktet af de andre, der havde oplyst, at de var i Tyskland og ville mødes med hende. Hun bad dem tage sig med til Danmark. Hendes mor bor i Finland, men hun ville forsøge at få arrangeret, at hun kunne mødes med sin mor i Danmark. Hun har ikke fået et pas fra de tyske myndigheder endnu. Hun var usikker på, om hun lovligt kunne rejse ind i Danmark. Hun talte ikke med de andre om, at hun var usikker på, om hun lovligt kunne rejse. De andre spurgte hende, om hun havde lov til at tage med til Danmark. Hun sagde til dem, at det ikke var noget problem, idet hun havde opholdstilladelse i Tyskland. De andre vidste godt, at hun ikke var i besiddelse af pas eller andre gyldige rejsepapirer. De talte om, at hun ville opholde sig i Danmark i 2 dage hos Ts mor, hvorefter hun ville tage tilbage til Tyskland. Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun ikke har betalt noget for turen. Hun er heller ikke blevet afkrævet betaling.

"...

Rettenns begrundelse og afgørelse

Det er bevist, at de tiltalte sammen kørte til Bonn, hvor de hentede U, og at de på turen havde medbragt et sygesikringsbevis tilhørende T2 og T3s søster - S, som de gav til U, for at hun kunne udgive sig for at være deres lillesøster, da de passerede grænsen, og at U efterfølgende viste dette sygesikringsbevis til politiet ved grænseovergangen ved Sæd. Efter de forklaringer, som T2 og T3 har afgivet til politiet sammenholdt med det faktisk passerede, er det endvidere bevist, at de tiltalte i fællesskab havde planlagt, at de skulle forsøge at få U illegalt over grænsen ved brug af sygesikringsbeviset. De tiltaltes forklaringer om, at de skulle til Hamborg, og at T på grund af graviditet ikke kunne holde til at køre bil, hvorefter de kørte videre til Bonn, taler for sig selv. Retten finder det endvidere bevist, at de tiltalte bevist valgte at krydse grænsen ved Sæd, hvor der ikke er permanent grænsekontrol, idet det efter den oplyste rute, ikke er naturligt at passere grænsen på dette sted.

T3 og T2 har haft lovligt ophold i Danmark i 2 år og 8 måneder.

T har haft lovligt ophold i Danmark i 1 år og 8 måneder.

De er alle tre syriske statsborgere.

Ifølge udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 skal en udlænding, der ikke har haft ophold i Danmark i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter § 59, stk. 8 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, og ifølge § 24, nr. 2, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Retten tager herefter udvisningspåstanden til følge i medfør § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 og § 24, nr. 2 med indrejseforbud i 6 år, jf. § 32, stk. 3, da udvisningen ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved lagt vægt på de tiltaltes korte ophold i Danmark, deres manglende tilknytning til Danmark, at de har midlertidig opholdstilladelse i Danmark og lever af overførselsindkomst samt deres meget stærkere sprogmæssige, kulturelle og uddannelsesmæssige tilknytning til hjemlandet.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1.

Retten har lagt vægt på, at forholdet har været planlagt og er begået af flere personer i forening, samt retspraksis - eksempelvis Sønderborg rets dom af 5. december 2016, der er tiltrådt af Højesteret den 4. oktober 2017 (U.2018. 437).

Thi kendes for ret:

Tiltalte T, T2 og T3 straffes med fængsel i 30 dage.

De tiltalte udvises af Danmark. De tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.